

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 48. S. Macrinæ obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Ecclesiasticos laude ferebatur, at Magi-^{Sæculum IV.}
stro defuncto, ambitione abreptus, & ab ^{A. C. 379.}
Ecclesia se separans, multa fidei contra-
ria scripsit.

§. XLVIII

S. Macrinæ obitus.

Novem post obitum S. Basilii menses, ^{Vita S.}
id est, mense Octobri 379. actum est ^{Macr. 87.}
Concilium Antiochiæ, cui S. Gregorius
Nyssenus interfuit. Anno ad finem ver-
gentem domum rediit, & ad sororem suam ^{Sup. S. 32.}
Macrinam invisit, quam ab annis ferme ^{Sup. l. XIV.}
octo non viderat, patria exire ob hære-
ticorum persecutionem coactus. Cum
appropinquaret Monasterio, cui illa a
multo tempore in Ponto prope urbem
Iboram præerat, occurrunt referentes
eam ægrotare; advenientem deinde Mo-
nachi, qui in eodem loco habitabant sub
S. Petri fratris ejus Regimine, de more
obviam procedentes exceperunt; Virgi-
nes in Ecclesia hospitem expectabant.
Post dictas preces, Moniales inclinatis ca-
pitibus stabant, ut Benedictionem Epis-
copi acciperent, tum, ne una quidem re-
manente, modeste discessere. Intellexit
S. Gregorius, Superiorem cum eis non
adfuisset, ex quo conjiciendum, eas adsti-
tisse velatas. Intro igitur se deduci ju-
bet, ubi sororem invenit, violenta febre
decumbentem; pro lecto erat assis hu-
mi

Sæculum IV.
A. C. 379.

To. 2. p. 613.
Phot. Cod.
233.

p. 192.

p. 194.

p. 195.

mi stratus, & pro pulvinari alius affer, ita excavatus, ut reclinando collo locus esset. Qualiscunque hic lectulus Orientem respiciebat, ut decumbens rite orare posset. Colloquentibus mentio incidit de S. Basilio, & S. Gregorio renovatus est dolor; Sancta vero Macrina fratrem solabatur excellenti sermone de Providentia, de Natura animæ, & vita futura, ex quo Gregorius postmodum composuit Tractatum de Anima, & Resurrectione, quem hodieque habemus; at jam pridem exstiterere afferentes, hunc Tractatum, sicut & quosdam alios a S. Gregorio Nysseno concinnatos, ab Origenistis fuisse corruptos. Adhucdum Sermonem protrahentes, audiunt cantum Psalmorum ad preces lampadum, id est, Vesperas. S. Macrina, dimisso in Ecclesiam fratre, & ipsa in orationem se dedit. Die sequenti, cum se mori sentiret, cessavit fratri loqui, cœpitque orare tam tenui voce, ut vix perciperetur; junxit tamen manus, seque signo crucis in oculis, ore & pectore munivit. Tum, illato lumine, ex motu labiorum, oculorumque agnovere adstantes, quod preces nocturnas persolveret, quarum finem, signo crucis super faciem formato, indicans, simul ducto magno suspirio, animam reddidit.

Ut curando funeri mandata daret Sæculum IV.
A. C. 379.
 S. Gregorius, inter alias retinuit ex præcipuis Monialibus duas, viduam, nomine Vestianam, nobili genere ortam, & Diaconissam, nomine Lampadium, quæ, S. Macrinæ secunda, communitatem regebat. Interrogavit an non haberent repositas aliquas defunctæ vestes pretiosas, ut corpus de more ornaretur? Respondit Lampadia lacrymans: *Ante oculos S. Macrinæ sunt, quæcunque Mater nostra possedit, ecce pallium ejus, velum, quod tegit caput, & calceos usu detritos! in his consistebant ejus divitiæ.* Cum ergo nihil aliud suppeteret, S. Gregorius sumpto palliorum suorum uno eam ornavit; tunc enim vestimenta tam virorum, quam mulierum ex longioribus pannis conficiebantur, quibus indiscriminatim uti poterant. Dum Vestiana capitis velamen concinnat, ait ad S. Gregorium: *Ecce! monile ejus!* simul illud retrorsum a collo separat, & manu protensa, ostendit ei crucem, & anulum, utrumque ferreum, quæ sancta foemina in pectore semper gestaverat. *Hæc inter nos dividamus!* dixit S. Gregorius: *servate crucem, ego anulum retinebo, cui crucem quoque incisam aspicio.* Sane, inquit Vestiana: *non deteriorem partem sortitus es, quippe excavatus est annulus in loco illo, & particula de Cruce Domini inclusa.*
Illa

Sæculum IV.

A. C. 379.

p. 200.

p. 202.

Illa nox inter Pfallendum, sicut in festis Martyrum, absumpta est; altera luce, cum maxima populi multitudo confluxisset, in duos choros omnes divisit, foeminas cum Virginibus, & viros cum Monachis collocans. Araxes quoque loci Episcopus, cum omnibus suis Clericis adfuit; tum S. Gregorius, & ipse antea, & duo ex primis Clericorum posterius, feretrum, quo funus jacebat, attollentes lente deportare cœperunt, turba populi quæ antecedebat, & circumfundebatur, gradientes impediens; duo Diaconorum aliorumque Ministrorum ordines funus præcedebant, ardentes cereos portantes. Omnes autem procedentes, tam primi, quam ultimi Psalmos canebant. Quamvis sepulturæ locus non ultra septem, octove stadia, id est, ferme passus mille distaret, tamen totam diem ingrediendo insumpserunt. Erat locus sepulturæ Ecclesia quadraginta Martyrum, ubi Pater, & Mater S. Macrinæ quiescebant. Ubi illuc perventum, consueta preces decantata. Antequam sepulchrum omnium oculis pateret, S. Gregorius candido linteamine Patris sui, Matrisque corpora contextit, ut filiali reverentiæ satisfaceret, & cadavera morte foedata ab adstantibus non conspicerentur. Tunc ipse, & Araxes corpus S. Macrinæ, e lectulo sublatum, sicut

sicut ipsa semper concupierat, penes S. Sæculum IV.
Emmeliam Matrem suam deposuerunt, A. C. 379.
orationem communem pro ambabus re-
citantes. (*) Peractis omnibus, S. Gre-
gorius in tumulo prostratus, pulverem
osculatus est. Ita ipse S. Macrinæ so-
roris suæ exequias in Epistola ad Olym-
pium Monachum, quæ vitam hujus San-
ctæ continet, describit.

§. XLIX.

*S. Gregorii Nysseni sententia de pe-
grinationibus.*

Concilio jubente, quod verosimiliter *De eunt.*
Antiochenum fuit, S. Gregorius Nys- *Hier. p. 1086*
senus Ecclesias Arabiæ reformavit, &
cum Palæstina haud procul absit, Jero-
solymam, & loca sacra visitavit, tum ut vo-
to satisfaceret, tum ut inter Rectores Ec-
clesiæ Jerosolymitanæ pacem procura-
ret. Ad hanc profectioem ei Impera-
tor vehicula publica concessit; itaque
currus, quem cum suis occupabat, eis pro
Ecclesia erat, & Monasterio, in quo per
viam Psalmos cantabant, & observabant
jejunia. Tunc urbem Bethlehem, mon-
tem

(*) Ex his S. Macrinæ Exequiis non oratio-
nis pro Defunctis modo, sed & aliarum cære-
moniarum, quarum hodieque in Ecclesia Catho-
lica usus est, antiquitas perspicitur.